

Sygn. akt: I C 1623/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Dobrawa Michałowska
Protokolant:	protokolant sądowy Joanna Pile-Syposz

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa B. P.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej Gminy S. na rzecz powódki B. P. kwotę 3 960,00 zł (trzy tysiące dziewięćset sześćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 5 sierpnia 2015 do dnia zapłaty oraz kwotę 815 zł (osiemset piętnaście złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu w tym kwotę 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała.

Sygnatura akt C 123/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 sierpnia 2015 r. powódka B. P. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy S. kwoty 3.960 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że łączyła ją z pozwaną umowa zlecenia zawarta na okres od 5 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r., na podstawie której powódka realizowała zadania Gminy z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych wraz z integracją społeczną osób uzależnionych w ramach Punktu Konsultacyjnego. W dniu 31 lipca 2015 r. powódka otrzymała wypowiedzenie umowy ze skutkiem na dzień 31 lipca 2015 r. Dochodzona pozwem kwota stanowi równowartość utraconego do końca trwania umowy zarobku.

W odpowiedzi pozwana wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że istniały ważne powody do rozwiązania umowy, a to reorganizacja pracy Urzędu Gminy oraz utrata zaufania do powódki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 stycznia 2015 r. Gmina S. reprezentowana przez Wójta B. D. zawarła umowę zlecenia z B. P. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...), na mocy której przyjmująca zlecenie zobowiązała się do prowadzenia działań interwencyjno-wspierających dla rodzin z terenu Gminy S., u których występują problemy alkoholowe oraz rodzin

doznających przemocy w rodzinie, udzielania pomocy i wsparcia rodzinom w zakresie psychoterapii oraz realizacji programów edukacyjno-terapeutycznych, a także prowadzenie działalności informacyjnej i pomocy interwencyjnej dla rodzin w kryzysie emocjonalnym. Powódka zobowiązała się pełnić dyżury w Punkcie Konsultacyjnym w \S. w każdy poniedziałek w godzinach 15-18. Za każdy dyżur powódka otrzymała kwotę 180 zł. Do dnia 31 lipca 2015 r. powódka nie opuściła żadnego dyżuru, za co otrzymała wynagrodzenie bez jakichkolwiek zastrzeżeń co do wykonania zlecenia. Strony zawarły umowę na czas oznaczony od dnia 5 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. Umowa ta była kontynuacją umów zawieranych we wcześniejszych latach. Powódka była jednocześnie pracownikiem gminy w wymiarze 1/2 etatu na podstawie umowy o pracę, w ramach której powierzono jej obowiązki pełnomocnika gminy do spraw profilaktyki przeciwalkoholowej oraz prowadzenie punktu konsultacyjnego. Dodatkowo pełniła funkcję w Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych

Dowód: umowa, k. 4, przesłuchanie stron, umowa o pracę, k. 26 zeznania świadka J. P..

Pismem opatrzonym datą 15 lipca 2015 r. pozwana wypowiedziała umowę z dniem 31 lipca 2015 r. powołując się na wprowadzenie nowego Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Gminy w S. i likwidację Punktu Konsultacyjnego. Jednocześnie z tym samym dniem, za wcześniejszym wypowiedzeniem ze strony Gminy rozwiązano umowę o pracę z powódką. Z dniem 1 sierpnia 2015 r. zadania dotychczas wykonywane przez powódkę zostały przejęte przez Gminny Ośrodek Pomocy (...) bez konieczności ponoszenia dodatkowych kosztów przez Gminę.

Dowód: pismo z dnia 15 lipca 2015 r., przesłuchanie stron, Uchwały Gminy S. Nr IX/53/15(k.30-33) i Nr (...) (k.35-41), zeznania świadka J. P..

W związku z wypowiedzeniem, powódka w dniu 28 lipca 2015 r. wystawiła Notę Księgową nr (...) na kwotę 3.960 zł i wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni. Pozwana pismem z dnia 29 lipca 2015 r. odmówiła zapłaty. Powódka nie podjęła innego zatrudnienia w miejsce utraconych zadań w Punkcie Konsultacyjnym w S.. Gdyby powódka świadczyła zadania do końca trwania umowy odbyłaby 22 poniedziałkowe dyżury.

Dowód: pisma stron, k. 6 i 7, zeznania stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, na podstawie zeznań powódki oraz częściowo w oparciu o zeznania Wójt powwanej Gminy, a także zeznań świadka J. S. Gminy S.. Na podstawie tak zgromadzonego materiału dowodowego, niewątpliwym jest że strony zawarły umowę zlecenia na czas oznaczony, i że umowa ta została rozwiązana przed wskazanym terminem. Motywem rozwiązania tejże umowy było powierzenie obowiązków, które wykonywała powódka w ramach umowy o pracę i zlecenia Ośrodkowi Pomocy (...) i tym samym wygenerowanie oszczędności polegającej na wykonaniu zadań Gminy w ramach pracy tego ośrodka przy wykorzystaniu zatrudnionych tam osób, bez konieczności wypłacania powódce wynagrodzenia za pracę czy też za wykonane zlecenie. Wypowiadając wskazaną umowę Wójt Gminy nie ujawniła swoich wątpliwości, co do jakości świadczonych usług; w tym zakresie uchybienia w wykonaniu zlecenia wskazywane w toku przesłuchania nie były przez zleceniodawcę zweryfikowane. Nie sprawdziła ona bowiem czy powodem, dla którego powódki nie było w punkcie konsultacyjnym w godzinach pełnienia dyżuru była rzeczywiście interwencja w terenie. Pozostałe zastrzeżenia w zakresie punktualności powódki dotyczyły zaś wykonywania przez nią zadań jako pracownika gminy i miały charakter jedynie jednorazowego incydentu. Niewątpliwym jest również, że powódka otrzymywała wynagrodzenie od zlecającej na podstawie rachunków, z których żaden nie został zakwestionowany przez pracowników gminy ani pod względem merytorycznym (wykonanie zadania) ani pod kątem rachunkowym.

Zgodnie z normą prawną wynikającą z treści art. 746 § 1 k.c., dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego

dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

W przedmiotowej sprawie spornym była okoliczność zajścia ważnych powodów, których brak uzasadniałby konieczność wypłaty odszkodowania. W tym zakresie kluczowe znaczenie ma fakt, że powody, na które powołała się pozwana czyli racjonalizacja wydatków gminy istniały w chwili zawarcia umowy zlecenia. W tamtej dacie istniała bowiem możliwość powierzenia zadań wykonywanych przez powódkę ośrodkowi pomocy społecznej i tym samym rezygnacja z usług świadczonych przez powódkę. W okresie pomiędzy zawarciem umowy a jej wypowiedzeniem, nie doszło bowiem do zmiany przepisów prawa w tym zakresie. Pozwana dopiero po zawarciu umowy z powódką zaczęła badać możliwości reorganizacji pracy urzędu (zleciła audyt) z racjonalnych skądinąd pobudek, co więcej upewniwszy się co do możliwości przesunięcia zadań powódki, wypowiedziała jej umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia, jednocześnie nie uprzedzając o chęci wypowiedzenia drugiej łączącej strony umowy. Tym samym wypowiadając umowę zlecenia z dwutygodniowym wypowiedzeniem pozwana uniemożliwiła powódce znalezienie innego zatrudnienia do końca roku i tym samym pozbawiła ją niewątpliwie dochodu. Reasumując, należy wskazać, że pozwana wypowiadając łączącą strony umowę nie miała ku temu żadnego ważnego powodu, który nie istniałby jednocześnie w chwili zawarcia umowy. A skoro w takich samych warunkach umowa została zawarta, powinna być dotrzymana, natomiast wypowiedziawszy ją pozwana winna się liczyć z obowiązkiem zapłaty na rzecz pozwanej odszkodowania.

Przepis art. 361 § 2 k.c. stanowi, że naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. W niniejszej sprawie należało przyjąć, że skoro od momentu zawarcia umowy do czasu jej rozwiązania powódka wykonała każdy z poniedziałkowych dyżurów w Punkcie Konsultacyjnym, wykonałaby też każdy z 22 dyżurów pozostałym do końca trwania umowy i uzyskałaby za nie wynagrodzenie w kwocie dochodzonej pozwem. Tym samym w niniejszej sprawie dochodzone odszkodowanie w wysokości utraconych korzyści należało uznać za uzasadnione.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty. O żądania odsetkowym sąd orzekł mając na uwadze treść art. 481 § 1 k.c. zgodnie z którą, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z uwagi na to, że powódka wystawiła notę odsetkową wyznaczając pozwanej 7 dniowy termin płatności, pozwana opóźniła się ze spełnieniem świadczenia od dnia 5 sierpnia 2015 r., nie zaś jak wskazywała powódka od 1 sierpnia 2015 r. (w tym też zakresie sąd powództwo oddalił).

O kosztach sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Powódka wygrała sprawę w całości, stąd pozwana winna zapłacić na jego rzecz poniesione przez niego koszty procesu, na które składała się opłata sądowa od pozwu w kwocie 198 zł, koszty wynagrodzenia radcy prawnego w wysokości 600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wysokość wynagrodzenia radcy prawnego wynika z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).